

'ntălnimū fôrte desū în literatura nôtră poporară.

În adevărū, de la 1850-1851 (1), pe cândū neuitatulū și neobositulū Anton Pann culese și tipări cărțile sële de «*Povestea Vorbii*» sėu «Culegere de proverburī

De prin lume adunate
Și ierăși la lume date»,

nimicū, sėu mai nimicū nu s'a mai făcutū pêne ađi în acėstă ramură, d'altminterea destulū de bogată. Atătū e d'adevėratū că trecemū cu ne'ngrijire pe lângă lucruri scumpe, dėrū d'a cărorū scumpete n'avemū cea mai mică ideia, în cātū părăsimū uitării chiarū lucrări făcute gata, care n'ascėptă de cātū puțină bună-voință.

Familia Goleșcilorū, prețiosū vlăstarū alū patriotismulū, nobleței și virtuțilorū române, posedă unū voluminosū manuscrisū, care cuprinde mai multe mii de proverbe române, glume și anecdote d'acum 50—60 de ani, desū și bine scrise de mâna bătrânulū Goleșcu. Acėstă comoră de dicētori și de masime naționale

(1) Proverbele din *POVEȘTEA VORBII* aū fostū culese, în timpū de mai mulți ani, de pe la 1845 pêne la 1850. În anulū 1851, apărū 'n Bucureșci prima edițiune a părții I. Vėndėndu-se cu răpediciune, pe la 'nceputulū anulū 1852 Anton Pann scōse a doua edițiă. Acėsta se constată, în modulū celū mai ușiorū și celū mai ne'ndouiosū, din anunțulū ce pune pe ultima pagină 88 de la sfirșitulū Părții a II-a a *UNEI SIEDETORI LA TĒRA*, unde citimū : «Cărțile ce se află subt tiparū în tipografia lui Anton Pann : 1. *Povestea Vorbii*, partea întâia, a DOUA EDITIA ; 2. *Povestea Vorbii*, partea a doua, întâia edițiă etc.» *UA SIEDETORE LA TĒRA* fu imprimată la 1852 ș'aci s'anunța că edițiă a doua din partea I a *POVEȘTII VORBII* se află subt tiparū. De unde rezultă că edițiă I n'a pututū apăre de cātū în 1851.